

delse indeholdte Bestemmelser efterrettelig, har vedkommende communale Bestyrelse, naar derover føres Klage af Noget til Tærdsel paa Veien Berettiget, og Klagen findes grundet, at forelægge de Forsømmelige en passende Frist, inden hvilken de befundne Mangler skulle afhjælpes, og naar denne Frist oversiddes, at foranstalte dem afhjulpne paa Vedkommendes Regning.

§ 7.

Saa vel Klageren, som hver af de andre Paagjældende, staaer det for Landets Vedkommende frit inden 4 Uger efter Kjendelsens Afgielse at indanke samme for Amtsrådet. Den, der bestemmer sig til sliq Paaanke, har til Amtmanden at indgive sin Klage, hvori Grundene for samme behørig maae være fremsatte, og som maa være bilagt med en Udskrift af den Forretning, som agtes indanket, hvorefter Amtsrådet ved sit første Møde udnævner tvende Medlemmer af sin Midte, der som Comitee møde paa Aastedet. Tiden for Forretningens Afholdelse be kendtgjøres mindst 8 Dage forud ved Kirkestævne i det eller de Sogne, hvor Veiens Istandsættelse tidligere har været under Forhandling, og desuden med mindst 48 Timers Var sel ved beviislig steet Til sigelse til Parterne. Opnaaes Forlig ikke, afgive eller forelægge Comiteemedlemmerne Beretning om Sagen for Amtsrådet, der endelig afgjør samme uden Hensyn til, om Parterne ere mødte eller ikke mødte ved Forretningen. Den eller de af Parterne, hvem Sagen gaaer imod, har efter Amtsrådets nærmere Bestemmelse at betale de mødte Amtsrådsmedlemmer hver den for offentlige Reiser sædvanlige Befordringsgodtgjørelse for hver løbende Miil, de have at reise, samt alle til Porto, Publeie, Til sigelser og Bekjendtgjørelser havte Omkostninger. Hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig paa Aastedet eller ved Kjendelse af Amtsrådet, blive i begge Tilfælde de tagne Bestemmelser skriftlig at meddele vedkommende Sogneforstanderskabs Formand, der har at indføre disse i den til Sagens Behandling for Sogneforstanderskabet benyttede Protocol.

For Tiden kan Sagen for Njbstædernes Vedkommende indankes til Amtmanden; naar disse derimod blive repræsenterede i en overordnet Communalbestyrelse, har denne efter de for Landcommunerne givne Regler paa samme Maade endelig at afgjøre Sagen.

§ 8.

Reises der under Sagen Strid om, hvorvidt Paagjældende ere ubelukkende berettigede til Veien enten i det Hele eller for en Deel, og opstaaer der ellers under Sagens Behandling for den communale Bestyrelse eller de Delegerede efter §§ 3, 4 og 7 Uenighed om, hvorvidt en af de Paagjældende overhovedet er berettiget til Tærdsel paa Veien, eller hvorvidt han er pligtig at afgive Grund til samme, eller hvorvidt han af en eller anden særegen Aarsag maatte være fritagen for at deeltage i Veiens Istandsættelse eller Vedligeholdelse, bliver Spørgsmaalet herom, hvis de Paagjældende ikke kunne blive enige om at lade det afgjøre efter Bestemmelserne i denne Lov, at bringe for Domstolene. I saa Fald gives der vedkommende Part en passende Frist, inden hvilken han vil have at paatale Sagen; og udsættes Forretningen som Følge heraf, indtil endelig Dom er falden. Undlader den Paagjældende betimelig at paatale Sagen, fremmes Veisagen paa sædvanlig Maade, som om hans Paaastand ved Domstolene var bleven underkjendt. Dog bliver der i saa Fald i Kjendelsen at tage et udtrykkeligt Forbehold om, at det skal staae ham frit for, naar han senere maatte vinde sin Sag for Domstolene, og Dommen ikke medfører Veiens Undtagelse fra Bestemmelserne i denne Lov, at forlange Veisagen paantaget under Behandling paa sin Bekostning.

§ 9.

Naar 3 Aar ere forløbne efter den seneste Afgjørelse, og Forholdene i Mellemtiden væsentligen have forandret sig, kan enhver af de Paagjældende forlange, at Sagen underkastes en ny Afgjørelse i Overensstemmelse med de i det Foranstaaende givne Regler. Skjønner den communale Bestyrelse, under hvilken Sagens